

isoleres og bortskaffes på betryggende måde. Det er endvidere tanken i tilknytning til anlægget at drive en betydelig forskningsvirksomhed.

Selskabet skal oprettes som et aktieselskab med en samlet kapital svarende til 20 mill. dollars. Udgifterne til bygningen af anlægget, der tænkes opført i Mol i Belgien i perioden 1958-60, skønnes at ville andrage ca. 12 mill. dollars. I den første femårsperiode, 1961-65, forventes det, at driften vil give et underskud på ca. 7 mill. dollars, som skal dækkes af kapitalen. Endelig er der regnet med 1 mill. dollars til reserver.

Kapitalen skal tilvejebringes ved aktieindskud fra de interesserede lande efter en nærmere fastsat skala. Danmarks eventuelle andel er ansat til $5\frac{1}{2}$ pct. eller i alt 1,1 mill. dollars (ca. 7,6 mill. kr.), og i tilfælde af dansk deltagelse vil ikke blot den danske stat, men også private danske personer eller virksomheder kunne erhverve aktier i selskabet.

Ved selskabets stiftelse skal 20 pct. af aktiekapitalen indbetales, eller for Danmarks vedkommende ca. 1,5 mill. kr., mens resten af aktiekapitalen først skal indbetales, efterhånden som selskabets generalforsamling skønner, at der måtte være behov derfor.

For Danmarks vedkommende er det især af interesse, at der på det fælles anlæg vil kunne gennemføres forskning af stor betydning for fremtidens atomkraftøkonomi for en brøkdæl af udgifterne til iværksættelse af tilsvarende forsøg her i landet. Resultaterne af denne forskning vil være af stor betydning, når der her i landet skal bygges egentlige atomkraftværker. De reaktorer, der er opført eller er under opførelse på Risø, benytter uran af en berigelsesgrad, som det ikke foreløbig er hensigten at lade behandle på det fælles anlæg, idet der for disse reaktorer vedkommende er truffet foranstaltninger til uranbrændslets efterbehandling i England og USA.

Forslaget til folketingsbeslutning henvistes efter 1. behandling til et udvalg, der havde samråd med udenrigsministeren, hvorunder endvidere deltog udenrigsministeriets rådgiver i folkeret, professor, dr. jur. Max Sørensen. Under samrådet blev der til udenrigsministeren stillet en række spørgsmål, hvis besvarelse er aftrykt som bilag til den afgivne betænkning.